

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὸ δυσκολώτερον πρόσωπον. Κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἡ ἄλλοτε περιλάλητος ἠθοποιὸς Ριστόρη, νῦν μαρκησία Γρίλλο, παρίστατο εἰς ἐσπερίδα τοῦ ἐν Ῥώμῃ γάλλου πρέσβους συνοδευόμενος τὴν κόρην της. Ἡ οἰκοδέσποινα ἰδοῦσα αὐτὴν καθήμενὴν εἰς τινα γυνίαν καὶ βυθισμένην εἰς σκέψεις, τὴν πλησιάζει καὶ ἀστεϊευομένη τὴν ἐρωτᾷ: — Τί πρόσωπον μελετᾶτε καὶ εἰσθε τόσοσιν συλλογισμένη; — Τὸ δυσκολώτερον καὶ τραγικώτερον πρόσωπον ἀπὸ ὅσα ἔχω ὑποκριθῆ εἰς τὸ θεατρικόν μου στάδιον, ἀπαντᾷ μελαγχολικῶς μειδιῶσα ἡ Ριστόρη, τὸ πρόσωπον μητρὸς ἢ ὁποῖα ξενυκτᾷ εἰς τοὺς χοροὺς διὰ νὰ συνοδεύῃ τὴν κόρην της.

Ἰατρικὸν ἀνέκδοτον. Περὶ τοῦ πρό τινοσ ἀποθανόντος ἐν Χάλλῃ τῆς Πρωσσίας διασήμου χειρουργοῦ Φόλκμαν ἀναφέρονται πλείστα ἀνέκδοτα μαρτυροῦντα τὴν ἀγαθότητα τοῦ ἀνδρός, ἣτις ἦτο ἴση πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ εὐφυΐαν. Ἐν ἐκ τῶν μάλλον χαρακτηριστικῶν εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Πτωχῇ γυνὴ πάσχουσα παρρουσιάσθη μίαν ἡμέραν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑποδοχῆς ὁ Φόλκμαν ἀπεφάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ μικρὰν ἐγγχείρησιν ἀμέσως καὶ ἐξετέλεσε αὐτήν. Ἡ πάσχουσα ἀναχωροῦσα ἀφήκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν χαρτονόμισμα πέντε μαρκῶν. Ἄλλ' ὁ ἰατρὸς παρατηρήσας τοῦτο ἐσπευσεν ἐνῶ αὐτῇ ἔκλειε τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ κρατήσας ἀπὸ τῆς χειρὸς εἶπε: — Κυρά μου, σταθῆτε λοιπὸν νὰ σας δώσω τὰ ρέστα ἀπὸ τὸ ἐκατόμακρόν σας. Καὶ πρὶν ἢ γυνὴ συγχυσθεῖσα προφθᾷ ν' ἀπαντήσῃ ἔθεσεν ἐν τῇ παλάμῃ αὐτῆς δεκάδας τιὰς μαρκῶν.

Γάμος διὰ λαχείον. Μόνον εἰς ἀμερικανοῦ κεφαλῆν ἦτο δυνατὸν νὰ καταβῇ τοιαύτη παράδοξος ἀπόφασις, ἢ ἐκλογὴ νόμφης διὰ λαχείου κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Ὁ ὑποψήφιος γαμβρὸς συνέλεξε ἑκατοντάδας ὅλας ἀπαντήσεων εἰς τὴν περὶ γάμου ἀγγελίαν ἣν ἐδημοσίωσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἔθιμον, ἔρριψεν αὐτὰς ἀναμῖς εἰς κληρωτίδα, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς προικὸς, τῆς ἡλικίας, τῆς καλλονῆς, τῆς υἰείας· ἐκείνη δὲ εἰς ἣν ἔλαγεν ὁ ἀριθμὸς 77 κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν ἐγένετο σύζυγός του. Ὁ παράδοξος ἀμερικανὸς προέβη εἰς τὸ μέσον τοῦτο, διότι ἐπέισθη ὅτι ἡ ἐκλογὴ συζύγου δὲν εἶνε ποσῶς ἀσφαλῆς, πάντοτε δὲ εἶνε ζήτημα τύχης. Αὐτὸς λοιπὸν κατέφυγεν ἄνευ ἐπιφυλάξεως εἰς τὴν τύχην. Ἴσως δὲν μετενόησε.

Φιλολογικά. Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Βερολιναιῶν φιλολογικῆς ἐφημερίδος» (Berliner philologische Wochenschrift) ὁ J. Hirschfeld ἐδημοσίωσεν τὸ πρῶτον μέρος μελέτης αὐτοῦ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς γεωγραφίας παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἑλλησιν. Πολλάκις ὑποδείξας ὅτι οἱ περὶ τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος ἀσχολούμενοι ὀφείλουσιν ἀναγκαιῶς νὰ γινώσκωσι καὶ τὰ ὑπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων γεωγραφηθέντα, ὁ Hirschfeld ἐκφράζει τὴν μεγάλην αὐτοῦ χαρὰν, διότι εἰς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον τὰ μέγιστα ὑπόβοηθεῖ τοὺς επιστήμονας ἢ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ἄντ. Μηλιαράκη ἐκδοθεῖσα «Νεοελληνικὴ γεωγραφικὴ φιλολογία.» Μεγίστην ὀφείλομεν, γράφει, εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν συγγραφέα διότι ἀνέλαβε τὸ κοπιῶδες καὶ ἄχαρι ἔργον τῆς συντάξεως βιβλιογραφικοῦ καταλόγου τῶν ἀπὸ τοῦ 1800-1889 γεωγραφηθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων, ἀξία δ' εὐγνωμοσύνης εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ ἱστορικὴ καὶ ἐθνολογικὴ ἑταιρία τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀναδεχθεῖσα τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ μετὰ σπανίας τυπογραφικῆς φιλοκαλίας συντελέσασα αὐτὴν· διότι οὕτω ἡ ἑταιρία οὐ μόνον εἰς τὸν συγγραφέα παρέσχε νέον καὶ αἰδιον τίτλον τιμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐρευνητὰς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τοῦ δυσχεροῦς ἐνδοιασμοῦ, εἰς ὃν περιήρχοντο ἀμειροῦντες ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν προτέρων ἐργασίῶν τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς φόβος μὴ κοπιῶμεν ἐπὶ ματαίῳ πρὸς ἀναζήτησιν γνωστῶν ἢ ἄδηλων πραγμάτων, ἀλλὰ θὰ δυνάμεθα νὰ ἐπωφελώμεθα ἐκ τῶν περιστάσεων τῶν ἐρευνητῶν τῶν πρὸ ἡμῶν γραφάντων. — Μετ' ἀνάλυσιν δὲ τοῦ καταλόγου τοῦ Μηλιαράκη ἐξετάζει ὁ Hirschfeld τὰς ἐπὶ τουρκοκρατίας γεωγραφικὰς ἐργασίας τῶν Ἑλλήνων, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὃν ὁ Κερκυραῖος Νικόλαος Σοφιανὸς ἐξέδωκε τὸ πρῶτον τῷ 1540.

Πολλὰς χάριτας ὀφείλει ἰδιαίτερος ἡ Ἔστια εἰς τὸν σοφὸν συγγραφέα τῆς μελέτης ταύτης, διὰ τὴν εὐφημοτάτην μνείαν, ἣν κάμνει περὶ αὐτῆς, γράφων ἐπὶ λέξει ταῦτα: «Ἐπεὶ πᾶν ἄλλο περιοδικὸν δημοσίευμα, ἢ Ἔστια παρέχει πιστὴν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς ἐν Ἑλλάδι κινήσεως, τούτου δ' ἕνεκα λυπηρότατον εἶναι ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ βιβλιοθήκῃ τῆς Γερμανίας ὑπάρχει σειρὰ αὐτῆς.»

— Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον τόμον ἐκ 500 περίπου σελίδων τὸ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς Vie Populaire δημοσιευθὲν νεώτατον ἔργον τοῦ Ζολᾶ «Τὸ ἀνθρώπινον κτήνος» τοῦ ἔργου τούτου ἐξεδόθη ταυτόχρονον καὶ γερμανικὴ μετάφρασις.

Ἀρχαιολογικά. Τυπωθέντα εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα ἐν Λιψία παρὰ τῷ Βρόχαουσι διενεμήθησαν ἀντὶ χειρογράφου τὰ πρωτόκολλα τῶν συζητήσεων τοῦ Σλείμαν καὶ τοῦ Βαϊττιγερ, περιλαμβάνοντα τὰ κατὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ Ἰλίου, πρὸς διαλευκάνειν τοῦ ζητήματος ἀν τὸ ὀμηρικὸν Ἴλιον ἔκειτο ἐν τῇ θέσει μιᾶς τῶν ὑπὸ τοῦ Σλείμαν ἀνασκαφειῶν ἐπαλλήλων πόλεων, ἢ ἂν ἡ πόλις ἦν ὁ Σλείμαν θεωρεῖ ὡς τὸ ὀμηρικὸν Ἴλιον ἦτο ἀπλῶς νεκρόπολις, ἦτοι τόπος ταφῆς τῶν καιομένων νεκρῶν, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ Βαϊττιγερ.

— Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς Πρωσσιᾶς ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, τὴν εἰς μνήμην Φρειδερίκου τοῦ Β' κατ' ἔτος γινομένην, ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ διαφόρων ἀκαδημαϊκῶν τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένα ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας. Ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ἀρῶμεθα τὰς ἐπομένας πληροφορίας ἀναφερομένας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα. Ἡ τύπωσις τοῦ

Α' τόμου τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος εἶναι ἀρκούντως προκεχωρημένη, ἐπίσης δὲ προσχώρησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἡ ταξινομησις τῆς ὕλης τοῦ Β' τόμου. Ἐπερατώθη δ' ἡ τύπωσις τοῦ τόμου τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας. ἐν παραρτήματι δὲ τοῦ τόμου τούτου θὰ προστεθῶσι καὶ αἱ ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ εὑρεθεῖσαι Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί. Τῆς δ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰμμορφ Βλοῦμερ ἐκδομένης Συλλογῆς νομισμάτων (Corpus nummorum) εἶναι σχεδὸν ἔτοιμον τὸ μέρος τὸ περιλαμβάνον τὰ ἀρχαῖα νομίσματα τῆς βορείου Ἑλλάδος· ὁ δ' εἰς τὴν συλλογὴν ταύτην συνεργαζόμενος Ἕλληνας νομισματολόγος κ. Σβορώνος ἀπεπεράτωσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν ἐξέτασιν τῶν νομισματικῶν μουσείων ἐν Παρισίῳ, Ἀμστελδάμῳ, Ἀγγί, Λονδίῳ, Ὁξφόρδῃ, Κανταβρίγιᾳ, Δούραμ, Γλασκώβῃ καὶ Μονάχῳ. Τῆς συλλογῆς τέλος τῶν ὑπομνηματιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους οὐδεὶς τόμος ἐξεδόθη, διότι, καίπερ πολὺ προχωρήσασα, δὲν ἀπεπερατώθη ὅμως ἡ τύπωσις τῶν περιεκτικωτάτων τόμων Α' καὶ Β'.

Καλλιτεχνικά. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ γείνη ἐν Βέρνη ἡ πρώτη « Ἑλθετικὴ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις » ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἔκθεσις ὁ ἀρχιστὴν 1 Μαΐου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, θὰ γείνωσι δὲ ἐν αὐτῇ δεκτὰ μόνον ἔργα ἐλθετῶν καλλιτεχνῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλθετικῇ ἀποκατεστημένων.

Θεατρικά. Τὸ νέον μεγαλοπρεπὲς θέατρον τοῦ Χιλάγο ἐν Β. Ἀμερικῇ ἐνεκαινίσθη ἐσχάτως ὑπ' αὐτῆς τῆς Πάττη, ἥτις ἐψάλεν ἐν ἀρχῇ τῆς πρώτης παραστάσεως τὸ σαιζπῆρειον ἄσμα « Home sweet home ». Τὸ θέατρον τοῦτο εἶνε τὸ μεγαλύτερον καὶ πλουσιώτερον τῆς ἠφελίου, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ ἀνέτως 5000 θεατᾶς. Ἡ διακόσμησις αὐτοῦ ὑπὸ καλλιτεχνικῆν ἔσπιν εἶνε θαυμασία: στύλοι μαρμάρειοι, ψηφιδωτά, τοιχογραφίαι, ἀνάγλυφα, κοσμήματα ἐκ μετάλλων καὶ χρυστάλλων πληροῦσι τὸ ἐσωτερικόν αὐτοῦ, ἀληθῆ ἔργα τέχνης καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς λεπτομερείαις. Δεκακιχίλιοι ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες φωτίζουν αὐτὸ καὶ ἑνδεκά ἀτμομηχαναὶ ἐργάζονται διαρκῶς πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Πάντες οἱ σκηνηκοὶ μηχανισμοὶ εἶνε ἐντελέστατοι.

Νεκρολογία. Τῆ 14/26 Φεβρουαρίου ἀπεθανεν ἐν Βερσαλλίῳ ὁ Ἐδουάρδος Σαρτῶν (Charton), γάλλος γεωροισαστής, γεννηθεὶς τῆ 29/11 Μαΐου 1807. Ὁ Σαρτῶν κατὰ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον εἰργάσθη μετὰ ζήλου καὶ φιλοπονίας πρὸς διδόνσιν ἐπιστημονικῶν, ιστορικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων παρὰ τῷ λαῷ. Ἐν ἔτει 1833 ἴδρυσε τὸ Magasin pittoresque, τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ ἐκδοθὲν εὔνοον περιοδικὸν σύγγραμμα, διητύθη δὲ τοῦτο ἐπὶ πεντηκονταετίαν περίπου. Μετὰ δεκαετίαν δὲ μετέσχε τῆς ἐκδόσεως τῆς Illustration, καὶ τῷ 1860 ἴδρυσε τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα Tour du monde καὶ τὴν συλλογὴν Bibliothèque des merveilles. Ἐγραψε δὲ καὶ διάφορα συγγράμματα, ὧν ἐν συγνητικώτατον Histoire de trois pauvres enfants ἔχει μεταφρασθῆ καὶ ἑλληνιστί. Εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνείχθη ἀπὸ τοῦ 1848, χρηματίσας γενικός γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰτα πληρεξούσιος, μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἐξελέχθη βουλευτῆς καὶ μετὰ ταῦτα γεωροισαστής.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ μητρόπολις τοῦ Στρασβούργου ἤρρισε νὰ φωτίζεται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. Εἶνε δ' ὁ πρῶτος καθολικός ναὸς εἰς ὃν εἰσῆχθη τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης. Εἰς προτεσταντικούς ναοὺς τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς εἶνε πρὸ πολλοῦ ἐν ἐνεργείᾳ.

— Ἐκ δηγμάτων φαρμακερῶν ὄφραν ἀπέθανον ἐν Ἰνδίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1165 ἄνθρωποι καὶ 81 κτήνη, κατεσπαράχθησαν δὲ ὑπὸ θηρίων 65 ἄνθρωποι καὶ 2,252 κτήνη. Ὑπὸ τῆς Ἰνδικῆς κυβερνήσεως ἐδόθησαν ὡς ἀμοιβαὶ 12,754 λίραι διὰ τὸν φόνον 389,472 ὄφραν καὶ 961 θηρίων.

— Ἐκθεσις ποδηλάτων θὰ γείνη κατὰ ἔτος τοῦτο ἐν Λονδίῳ. Ὑπὲρ τὰ τρισχίλια ποδήλατα διαφόρων συστημάτων θὰ ἐκτεθῶσι καὶ θὰ γείνωσι συγκριτικαὶ δοκιμαίαι περὶ στερεότητος, ἐλαστικότητος καὶ ταχύτητος ἐκάστου.

— Ἡ πρεσβυτέρα γυνὴ τῆς Βιέννης καὶ ἴσως ὀλοκλήρου τῆς Αὐστρογγαρίας καλουμένη Μαγδαληνὴ Πόνζα ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐν ἡλικίᾳ 115 ἐτῶν. Ἡ ἀποθανοῦσα ἐζήτησε συμβουλήν ἰατροῦ τὸ πρῶτον ἐν ἡλικίᾳ . . . 109 ἐτῶν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ λευκὴ περιστέρα, εἰκὼν Α. Σάφιερτ. Πλαστικωτάτη ἀπεικόνισις τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος, ἐπιχαρίτως μειμιγμένης μετὰ τῆς ἀπαραίτητου γυναικείας φιλαρεσκείας. Ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῆς πατεῖ περυγίζουσα λευκὴ περιστέρα — τῆς Ἀφροδίτης τὸ πτηνόν — ὡς πρῶτος τοῦ ἔρωτος ταχυδρόμος. Λευκὴ ἡ μορφή τῆς κόρης, λευκὴ ἡ περιβολὴ τῆς, λευκὰ τὰ πρὸ αὐτῆς ἄνθη, ὅλα λευκὰ, ἐνθυμίζουσι τὸ δημῶδες δίστιχον:

Ἄσπρ' εἶσαι κι' ἄσπρη φαίνεσαι κι' ἄσπρ' εἶν' ἡ φο-
[ρεσιά σου
Κι' ἄσπρα λουλούδια βγαίνουνε ἀ π' τὴν περπατησιά σου.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Καλὴ συνεννόησις. Ἡ κυρία νηστεύουσα τὴν παρασκευὴν παρήγγειλεν εἰς τὴν γραῖαν μαγεύσασαν νὰ ἰδῆ ἂν εὐρὴ εἰς τὴν ἀγορὰν γαῖδουροπόδαρα. Ἡ μαγεύσασα ἐπανέρχεται ἀπὸ τὴν ἀγορὰν καὶ δὲν φέρει τὰ παραγγελθέντα. — Κάτι ἀδειανή, κυρὰ Κατερίνα, δὲν εὐρήκες γαϊδουροπόδαρα; — Ὅχι, κυρία· εἶχαν μοναχὰ μοσχαρίσια! . . .

* Ἄδωρον δῶρον. Ἡ θεία ἐπανελθοῦσα ἐκ Παρισίων φέρει διάφορα παιγνίδια εἰς τοὺς μικροὺς ἀνεψιούς, μετὰξὺ ἄλλων δὲ καὶ ἡχρότατον τύμπανον. Ἀφοῦ ἐμοίρασε τὰ ἄλλα: — Τίνος νὰ δώσω τὸ ταμποῦρλο; λέγει. — Δὸς το τοῦ Μίμη, ἄπαντ' ὁ πατήρ· εἶμαι βέλαιος πῶς θὰ τὸ σπᾶσῃ γρηγορώτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Τὰ καλά τοῦ τηλεφώνου. — Ἄμα ἄκουσα αὐτά, τοῦ ἐφώνωξα ὅτι εἶνε παλιάνθρωπος. — Καὶ δὲν σοῦ ἔδωκε χαμμιὰ κατακεφαλιά; — Δὲν ἔφθανε... τοῦ τὸ ἐφώνωξα μετ' ὁ τηλεφώνου.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ σοβαρότης τῶν νεανίδων σπανίως εἶνε τόσον ἀθῶα ὅσον ἡ ζωηρότης τῶν.

*

Αἰώνιος ἀποχαιρετισμὸς ἐν τῷ ἔρωτι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις δὲν λέγεται.

*

Ἡ μήτηρ δέκα τέκνων δύναται νὰ δώσῃ ὀλόκληρον τὴν ψυχὴν τῆς εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ καθαρὰ μαντίλια δὲν ἐπιβάλλει μόνη ἡ εὐπρέπεια ἀλλὰ καὶ ἡ ὑγιεινὴ. Ἀπεδείχθη ὅτι ἡ βίβη, ἡ συνάγχη, ὁ πονόλαιμος, πρὸέρχονται ἐκ τῆς εἰσποῆς μικροβίων, τὰ δὲ ἀκάθαρτα μαντίλια χρησιμεύουσι πολλὰκις ὡς φωλεὰ τοιούτων.